

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Dosarul nr.3-358/2022

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), Judecător Vitalii Ciumac, în scopul asigurării examinării cauzei civile nr. 3-358/2022 intentate la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ, depusă de *Aurelia Temciuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actelor administrative*,

Vă expediază cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate, înaintată de Avocatul Ana Nani în interesul părții reclamante.

Anexe: - copia încheierii din 13.06.2023 prin care s-a admis cererea privind sesizarea Curții Constituționale privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 2 file;

- cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe 8 file;
- copia mandatului avocațial, pe 2 file;
- copia cererii de chemare în judecată, pe 12 file.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău
(sediul Râșcani)

Vitalii Ciumac

Curtea Constituțională a RM
str. Al. Lăpușneanu 28, mun. Chișinău, MD-2004

prin Judecătoria Chișinău s. Rîșcani
str. Kiev 3, mun. Chișinău, MD-2068

Reclamant: Aurelia TEMCIUC
Hîncești, s. Bălceana

Reprezentantul reclamantei: Ana NANI, avocat

Pîrît: Ministerul Afacerilor Interne al RM
bd. Ștefan cel Mare 75, mun. Chișinău, MD-2012

Inspectoratul General al Poliției
str. Tiraspol 11/1, mun. Chișinău, MD-2001

CERERE
privind ridicarea excepției de neconstituționalitate

ONORATA CURTE!

ÎN FAPT,

Pe rolul judecătoriei Chișinău, s. Rîșcani se află cauza civilă de contencios administrativ la acțiunea lui **Aurelia TEMCIUC vs Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne al RM**, *privind contestarea Ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM nr. 14 ef. din 10.01.2022 privind încetarea raportului de serviciu și obligarea Inspectoratului General al Poliției al MAI de a emite un ordin cu privire la suspendarea raportului de muncă pe perioada deținerii funcției elective.*

Fondul litigiului poate fi rezumat la următoarele. Aurelia TEMCIUC deținea funcția de ofițer al Serviciului comunicații al Inspectoratului de poliție Hîncești al Inspectoratului General al Poliției al MAI din 01 decembrie 2016.

Tinând cont de stima, încrederea și respectul de care se bucura printre rîndurile cetătenilor localității din s. Bălceana, r. Hîncești, aceasta a candidat la funcția electivă de primar al localității date.

La 07.12.2021, Judecătoria Hîncești cu sediul Ialoveni a confirmat legalitatea alegerilor locale generale (turul II) din 5 decembrie 2021 desfășurate în Circumscripția Electorală Bălceana nr. 20/2, fiind validat mandatul primarului ales Aurelia TEMCIUC, în satul Bălceana, raionul Hîncești.

Aurelia TEMCIUC, cu referire la prevederile art. 78 alin. 1) lit. d) Codul muncii la 20.12.2021 a înaintat o cerere prin care a solicitat suspendarea raportului de muncă pe perioada deținerii funcției elective în autoritatea publică.

La 10.01.2022 Aurelia TEMCIUC a fost informată despre încetarea raportului de muncă, *în temeiul art. 38 alin. 1) lit. k) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI (în continuare Legea 288)*.

Astfel, reclamanta a sesizat instanța de judecată în sensul exercitării controlului de legalitate a *Ordinului Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM nr. 14 ef. din 10.01.2022*, solicitînd anularea acestuia, cît și obligarea angajatorului să dispună suspendarea raportului de muncă pe perioada deținerii funcției elective.

Analizînd cumulul de circumstanîe, coraportate la cadrul legal, și garanîiile statuate de **Legea fundamentală**, apreciem că la caz, urmează a fi admisă prezenta excepîie de neconstituîonalitate, cu ridicarea cauzei și remiterii în sensul exercitării controlului de constituîonalitate a prevederilor *art. 44 alin. 5) al Legii nr. 288/2016 privind funcîionarul public cu statut special din cadrul MAI*.

Conform prevederilor *art. 38 alin. 1) lit. k) al Legii 288, „raportul de serviciu al funcîionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaîii: k) pentru nerespectarea restricîiilor și a interdicîiilor stabilite pentru funcîia publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege.”*

Conform *art. 44 alin. 5) al Legii 288*, se dispune, că „*în cazul alegerii într-o funcîie electivă, raportul de serviciu al funcîionarului public cu statut special încetează în condiîile prezentei legi.*”

La caz, apreciem, că textul de lege este neclar, contradictoriu, și care restrînge nejustificat drepturile fundamentale garantate de prevederile *art. 38, 39 din Constituîie*.

În speîă se reîne, că scopul *Legii 288*, după cum chiar legiuitorul îl proclamă, este de a reglementa activitatea funcîiei publice cu statut special.

Din analiza *Legii 288*, prin prisma unui act normativ, rezultă, că în coraport cu situaîia concretă a reclamantei legea a instituit o restricîie cu caracter prohibitiv, astfel în cazul în care aceasta este aleasă în funcîie electivă ea va fi concediată.

Prin prisma dată, legea a instituit o restricîie ca și incompatibilitate.

Pe de altă parte, legea statuiază, că funcîia de demnitate publică nu poate fi privită ca fiind incompatibilitate în situaîia în care, raportul de muncă este suspendat.

Într-o primă ordine de idei, apreciem, că *Legea 288*, privită ca și un act normativ, conține reglementări divergente, contradictorii și situative.

Astfel, conform datelor din speîa reclamantei, aceasta în temeiul prevederilor *art. 38 alin. 1) lit. k), și art. 44 alin. 5) al Legii 288* a fost concediată, odată cu alegea în funcîia de primar, iar pe de altă parte legea în conținutul său reglementează de o altă manieră, aplicabilă situaîiei în dispoziîiile prevederilor *art. 53 alin. 1) lit. b)*, conform căreia, *funcîionarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activităîi remunerate: b) în funcîii de demnitate publică sau în funcîii din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcîie de demnitate publică, cu excepîia cazului în care acesta este suspendat din funcîie pe perioada respectivă în condiîile legii*.

Amintim, că în condiîile *Legii nr. 199 din 16.07.2010, cu privire la statutul persoanelor cu funcîii de demnitate publică, primarul este o funcîie de demnitate publică*.

În viziunea autorului, reglementările date, private comparat, dau o conotaîie dublă și total diferită unei și aceleiaîi situaîii factologice în care se află reclamanta, în esenîă fiind abuzive, neclare și contrare garanîilor prevăzute inclusive de art. 23 al Constituîiei.

În viziunea pîrîii reclamante cadrul legal reprezintă un sir de neconcordanîe între prevederile aceleaii legii, creînd un confuz și o stare de incertitudine, avînd ca și subiect angajatul.

Pe de altă parte, acordînd drepturi care se încercă cu un abuz, avînd ca și destinatar autoritatea pîrîă, în condiîii similare, există o dualitate, fără criterii de aplicabilitate și diferenîiere, care naîte posibilitatea unui abuz, care și este obiectul aciunii în faîa instanîei de judecată.

Existenîa riscului de incertitudine care o creează norma contestată, considerăm, că urmează a fi privită și prin prisma garanîiei din art. 23 al Constituîiei, conform căreia „*Statul asigură dreptul fiecarui om de a-și cunoaîte drepturile și îndatoririle.*”.

În opinia noastră textul de lege reglementează defect, aceeași situație factologică, ceea ce contravine regulilor de activitate legislativă.

Astfel, că datorită unei reglementă defecte, situația reclamantei a fost tratată în sensul unei situații defavorabilă ei, și anume conceptul în corespondere cu care raportul juridic nu a fost suspendat, ci încetat.

Subsidiar, urmează a se observa, că setul de garanții ale funcției pe care o ocupa reclamanta pot fi asigurate doar prin suspendarea raportului de muncă. Efectele încetării acestui raport de muncă urmează a fi supus textului privitor la certitudinea și întinderea garanțiilor oferite de legea supremă.

Astfel, în cazul în care reclamanta optează pentru păstrarea funcției elective, aceasta pierde următoarele drepturi garantate de legislația muncii după cum urmează:

-continuitatea muncii, exprimată prin pierderea locului muncii;

-descalificarea în creșterea profesională, prin perfecționare, cît în scară ierarhică, nu în ultimul rînd și a gradelor speciale;

-descalificarea în garanțile și vechimea în muncă, inclusiv a efectelor, legate de dreptul la pensionare.

În asemenea circumstanțe, este relevant faptul, că situația reclamantei nu poate fi privită decît prin prisma privării acesteia de garanțile sale constituționale în pofida unor prevederi legale incerte inferioare legii supreme.

Coroborînd cele invocate *supra*, apreciem, că instanța de contencios constituțional va reține aceste raționamente ca și criterii la verificarea calității legii contestate.

Privită prezenta speță prin prisma fondului problemei, reiterăm, că prevederile contestate contravin conținutului drepturilor fundamentale.

În lumina dispozițiilor *alin. 1) art. 54 CC*, urmează a fi reținut, că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale. Corelativ, se observă, că Poporul Republicii Moldova, a recunoscut, în Titlul II, Capitolul II care sunt drepturile și libertățile fundamentale.

Așadar, Legea fundamentală, în prevederile art. 38, 39 statuează două drepturi fundamentale, după cum urmează, dreptul de a fi ales, și dreptul la administrarea intereselor publice **prin accederea în funcție publică**.

Urmînd linia de consecință a garanției consfințite în dispozițiile *art. 54 al Constituției*, revederăm că reglementarea conținută în legea organică contravine unui drept fundamental și anume a celuia *de a fi ales*, cît și a celui *de a accede la o funcție publică*.

Partea, înțelege că în esență funcția deținută anterior este o funcție publică cu statut special, dat pe de altă parte, funcția electivă la rîndu-i la fel, este o funcție publică.

Amalgamul circumstanțelor factologice relevă, că speța ridică probleme de ordinul conținutului și limitării dreptului de a fi ales, și anume atît componenta voinței poporului care este supremă, complementată de voința persoanei de a fi aleasă de voința poporului.

Astfel, conform *art. 38 alin. 1) al Constituției*, „*Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat.*”

Totodată, legea fundamentată, prescrie în dispoziția alin. 3 al aceleiași norme, că „*Dreptul de a fi aleși le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condițiile legii.*”

În tandemul acestor garanții, Legea fundamentată, statuează, în dispozițiile art. 39, conform căruia, „*cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la*

administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor. Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.”

Reglementările conținute în texte de lege contestate contravin flagrant, prin prisma criteriilor arătate supra, fără a respecta, disozițiile prevederilor art. 54 CC.

Conform alin. 1) art. 54 al Constituției, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Legea fundamentală stabilește, că exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prevederile alineatului 2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

În viziunea autorului cu o deosebită atenție urmează a fi tratate prevederile alin. 4) al normei, conform căreia, „*Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.*”

Dispozițiile normelor art. 44 alin 5) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, privează de substanță drepturile fundamentale garantate în conținutul art. 38 și 39 CC.

Or, limitarea data este una contrară triplului test, și anume necesară într-o societate democratică.

În speță, existența reglementărilor prin trimitere la cadrul legal general, cît și oferirea de soluții contradictorii, (autorul se referă la soluțiile conținute în dispozițiile prevederilor art. 35 alin. 1), care statuiază, „*că pe lîngă situațiile prevăzute de cadrul general, suspendarea... se efectuiază și în..*”, și cele ale art. 44 alin. 5) al Legii 288, care dispune că raportul va fi început, iar pe de altă parte, în dispozițiile art. 53 alin. 1), lit. b) al Legii 288 care reglementează că „*funcționarul public cu statut special nu are dreptul să desfășoare alte activități remunerate : b) în funcții de demnitate publică sau în funcții din cadrul cabinetului persoanei care exercită o funcție de demnitate publică, cu excepția cazului în care acesta este suspendat din funcție pe perioada respectivă în condițiile legii.*”

Coraportând datele speței, la rigorile normelor de drept, apreciem, că art. 44, alin. 5) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI, urmează a fi declarat neconstituțional.

ÎN DREPT, în lumina celor expuse *supra*, întru respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului, în temeiul art.135 alin. 1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova, art. 24 alin. 1), art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 4 alin. 1) lit. g), art. 38 alin. 1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale,

Solicităm,

1. *Sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității art. 44, alin. 5) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI;*
2. *A declara neconstituționale prevederile art. 44 alin. 5) al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI.*

Primiți Onorată Curte distinsele noastre considerațiuni!

Legislație pertinentă

Constituția Republicii Moldova

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

- (1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.
- (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 38

Dreptul de vot și dreptul de a fi ales

- (1) Voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat.
- (2) Cetățenii Republicii Moldova au drept de vot de la vîrstă de 18 ani, împliniți pînă în ziua alegerilor inclusiv, excepție făcînd cei puși sub interdicție în modul stabilit de lege.
- (3) Dreptul de a fi aleși le este garantat cetățenilor Republicii Moldova cu drept de vot, în condițiile legii.

Articolul 39

Dreptul la administrare

- (1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul de a participa la administrarea treburilor publice nemijlocit, precum și prin reprezentanții lor.
- (2) Oricărui cetățean i se asigură, potrivit legii, accesul la o funcție publică.

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

- (1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.
- (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

- (3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.
- (4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 43

Dreptul la muncă și la protecția muncii

- (1) Orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiții echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.
- (2) Salariații au dreptul la protecția muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariz minim pe economie, repaosul săptămînal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.
- (3) Durata săptămînii de muncă este de cel mult 40 de ore.
- (4) Dreptul la negocieri în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor collective sunt garantate.

Codul Muncii nr. 154 din 28.03.2003

Articolul 9. Drepturile și obligațiile de bază ale salariatului

- (1) Salariatul are dreptul:
 - a) la încheierea, modificarea, suspendarea și desfacerea contractului individual de muncă, în modul stabilit de prezentul cod;

Articolul 75. Noțiuni generale

- (1) Suspendarea contractului individual de muncă poate interveni în circumstanțe ce nu depind de voința părților, prin acordul părților sau la inițiativa uneia dintre părți.
- (2) Suspendarea contractului individual de muncă presupune suspendarea prestării muncii de către salariat și a plății drepturilor salariale (salariz, sporuri, alte plăți) de către angajator.
- (3) Pe toată durata suspendării contractului individual de muncă, drepturile și obligațiile părților, în afară de cele prevăzute la alin.(2), continuă să existe dacă prin actele normative în vigoare, prin convențiile colective, prin contractul colectiv și prin cel individual de muncă nu se prevede altfel.
- (4) Suspendarea contractului individual de muncă și reluarea activității de muncă, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 76 lit. a), b) și d) și art. 78 alin. (1) lit. d¹) și e), se face prin ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea receptiunii/înștiințării, cel îlîrzi la data suspendării contractului individual de muncă sau a reluării activității de muncă.

Articolul 78. Suspendarea contractului individual de muncă la inițiativa uneia dintre părți

- (1) Contractul individual de muncă se suspendă din inițiativa salariatului în caz de:
 - a) concediu pentru îngrijirea copilului în vîrstă de pînă la 4 ani;
 - b) concediu pentru îngrijirea unui membru bolnav al familiei cu durata de pînă la doi ani, conform certificatului medical;
 - b¹) concediu pentru îngrijirea copilului cu dizabilități cu durata de pînă la 2 ani;
 - c) urmare a unui curs de formare profesională în afara unității, potrivit art.214 alin.(3);

- d) ocupare a unei funcții elective în autoritățile publice, în organele sindicale sau în cele patronale;
 - d¹) neachitare sau achitare parțială, cel puțin 2 luni consecutive, a salariului sau a altor plăți obligatorii;
 - e) condiții de muncă nesatisfăcătoare din punctul de vedere al protecției muncii; precum și
 - f) din alte motive prevăzute de legislație.
- (2) Contractul individual de muncă poate fi suspendat din inițiativa angajatorului:
- a) pe durata anchetei de serviciu, efectuate în condițiile prezentului cod;
 - b) - *exclusă*;
 - c) în alte cazuri prevăzute de legislație.
- (3) În cazurile prevăzute la alin. (I) lit. d¹) și e), salariatul este obligat să comunice în scris angajatorului data suspendării contractului individual de muncă.
- (4) Angajatorul nu este în drept să angajeze alți salariați pentru a-i înlocui pe acei ale căror contracte individuale de muncă au fost suspendate în temeiurile prevăzute la alin. (I) lit. d¹) și e).
- (5) În cazurile de suspendare a contractului individual de muncă în temeiurile prevăzute la alin. (I) lit. d¹) și e), salariatul este obligat să-și reia activitatea de muncă în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul:
- a) înlăturării pericolului pentru viață sau sănătate;
 - b) achitării salariului, altor plăți obligatorii sau informării despre transferul acestor plăți pe cardul bancar.

Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI

Articolul 31. Apariția raportului de serviciu

Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special apare la data numirii persoanei în funcție în condițiile prezentei legi.

Articolul 32. Modificarea raportului de serviciu

Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special se modifică prin:

- a) transfer;
- b) detașare;
- c) suspendarea din funcție;
- d) asigurarea interimatului funcției;
- e) promovare;
- f) reîncadrare.

Articolul 35. Suspendarea din funcție

- (1) Pe lîngă situațiile prevăzute de cadrul normativ general, suspendarea din funcția publică cu statut special se efectuează și în următoarele cazuri:
- a) pe perioada reținerii, arestului preventiv sau arestului la domiciliu al funcționarului;
 - b) în caz de dispariție a funcționarului – pînă la declararea dispariției fără urmă sau pînă la declararea decesului acestuia, în modul stabilit de lege.
- (2) Suspendarea din funcția publică cu statut special se efectuează prin ordin al angajatorului sau al persoanei împoternicate de către acesta, conform prevederilor legale.

(3) În cazul suspendării, funcționarul public cu statut special este obligat să predea toate documentele și bunurile ce i-au fost încredințate pentru uz în activitatea de serviciu.

Articolul 38. Încetarea raportului de serviciu

(1) Raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situații:

- a) prin demisie;
- b) la atingerea limitei de vîrstă în serviciu, cu excepția cazului stabilit la art. 19 alin. (2);
- c) după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, cu excepțiile stabilite de prezenta lege;
- d) după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcționar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcție;
- e) din motive de sănătate, în cazul stabilirii incapacității sale de a exercita funcția publică cu statut special în conformitate cu decizia Comisiei medicale a Ministerului Afacerilor Interne;
- f) în cazul lichidării entității din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcție publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcție;
- g) în cazul obținerii calificativului „nesatisfăcător” ca urmare a evaluării performanțelor sale profesionale;
- h) în cazul refuzului de a frecventa cursurile de formare profesională la care este trimis ca urmare a evaluării cu calificativul „satisfăcător”;
- i) în cazul transferului la o altă autoritate publică;
- j) pentru încălcări repetate ale disciplinei de serviciu pe parcursul unui an sau pentru comiterea unei încălcări grave;
- j¹) pentru încălcarea obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale;
- k) pentru nerespectarea restricțiilor și a interdicțiilor stabilite pentru funcția publică cu statut special, prevăzute de prezenta lege;

Articolul 44. Drepturi politice și sociale

(1) Funcționarii publici cu statut special se pot asocia și pot constitui asociații cu caracter profesional, umanitar, tehnico-științific, cultural, religios și sportiv-recreativ, fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Funcționarii publici cu statut special au dreptul de a întemeia sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor lor legitime, a dreptului la remunerarea corespunzătoare a muncii, a dreptului la protecție socială și la măsuri specifice de protecție a sănătății și securității, ținând cont de caracterul special al serviciului în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Funcționarii publici cu statut special, indiferent de gradul special sau de funcția deținută, au dreptul de a fi aleși într-o funcție electivă.

(4) Odată cu înregistrarea în calitate de candidat, funcționarul public cu statut special este suspendat din funcție pentru perioada campaniei electorale.

(5) În cazul alegerii într-o funcție electivă, raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special începează în condițiile prezentei legi.

ÎNCHIEIRE

13 iunie 2023

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța de judecată în componență
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Sandra Tocilă

Examinînd în ședință de judecată publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de avocatul Ana Nani în interesele reclamantul Aurelia Temciuc în cadrul examinării acțiunii în contencios administrativ intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Aurelia Temciuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actelor administrative,

a constat:

Pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) se află în examinare acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Aurelia Temciuc împotriva Ministerului Afacerilor Interne și Inspectoratului General al Poliției privind contestarea actelor administrative.

În cadrul ședinței de judecată avocatul Ana Nani în interesele reclamantul Aurelia Temciuc a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate cu următoarele solicitări: sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității art.44 alin.5 din Legea nr.288/2016 privind funcționarul publice cu statut special din cadrul MAI; a declarat neconstituționale prevederile art.44 alin.5 din Legea nr.288/2016 privind funcționarul publice cu statut special din cadrul MAI.

În ședință de judecată avocatul Ana Nani în interesele reclamantul Aurelia Temciuc a susținut cererea depusă și a solicitat admiterea acesteia cu ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, reprezentant în bază de procură Ana Solonari, a lăsat la discreția instanței de judecată soluționarea chestiunii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Copîrîtul Ministerul Afacerilor Interne, fiind citat în mod legal despre data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat, instanța de judecată constatănd ca posibilă examinarea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în lipsa acestuia.

Audiind argumentele reclamantului și studiind materialele cauzei instanța de judecată, ajunge la concluzia că cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de Aurelia Temciuc este una întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Conform art.195 din Codul Administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se

aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Conform art.12/1 din Codul de Procedură Civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărîre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile. Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Instanța reține că, potrivit normelor de drept enunțate, sesizarea Curții Constituționale este admisibilă numai în cazul în care actul normativ este aplicat sau urmează a fi aplicat, conform opiniei instanței, în pricina concretă pe care o examinează.

Conform hotărârii Curții Constituționale nr.15 din 06.05.1997 cu privire la interpretarea art.135 al.1 lit.g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate exprimă o legătură organică, logică între problema de constituționalitate și fondul litigiului principal. Ea poate fi invocată ca incident din inițiativa părților sau din oficiu de către instanța de judecată. Elementele principale ale excepției de neconstituționalitate sunt: necesitatea efectuării unui control de neconstituționalitate; existența raportului triunghiular între partea aflată în proces, ale cărei drepturi sau interese au fost eventual lezate printr-o normă neconstituțională, instanța de judecată, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea și Curtea Constituțională chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate; obiectul excepției de neconstituționalitate.

În acest sens instanța reține că în cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate s-a solicitat: sesizarea Curții Constituționale privind verificarea constituționalității art.44 alin.5 din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI; a declara neconstituțională prevederile art.44 alin.5 din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul MAI.

Totodată instanța conchide că potrivit art.12¹ din Codul de Procedură Civilă, pentru invocarea excepției de neconstituționalitate, legătura logică și indispensabilă între fondul litigiului și normele de drept ale căror constituționalitate s-a solicitat să fie verificată, este susținută în speță.

Corespunzător, reieseind din faptul întrunirii condițiilor cumulative obligatorii stipulate la pct.82 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016 pentru a fi posibilă sesizarea Curții Constituționale, instanța conchide de a admite cererea reclamantului Aurelia Temciuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, or în cazul deferit judecății, instanța de judecată se va conduce și va aplica la soluționarea cauzei inclusiv și

prevederile legale ale căror control de constituționalitate se solicită a fi verificat de către Înalta Curte.

În temiu celor expuse și în conformitate cu prevederile art.195, art.230 din Codul Administrativ, art.12¹ alin.1, 2 din Codul de Procedură Civilă, instanța de judecată,

D I S P U N E :

Se admite cererea reclamantului Aurelia Temciuc privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Se sesizează Curtea Constituțională privind controlul constituționalității art.44 alin.5 din Legea nr.288 din 16.12.2016 privind funcționarul publice cu statut special din cadrul MAI; a declara neconstituționale prevederile art.44 alin.5 din Legea nr.288/2016 privind funcționarul publice cu statut special din cadrul MAI.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac, dar poate fi atacată o dată cu fondul cauzei.

Președinte de ședință, judecător

Vitalii Ciumac

